

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 717/2007

af 27. juni 2007

om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De høje priser, der skal betales af brugerne af de offentlige mobiltelefonnet, f.eks. studerende, forretningsrejsende og turister, når de benytter deres mobiltelefon under rejse i udlandet i Fællesskabet, er en kilde til bekymring både hos de nationale tilsynsmyndigheder og hos forbrugerne og fællesskabsinstitutionerne. De urimeligt høje detailtakster er resultatet af høje engrostakster, der opkræves af den udenlandske værts-netudbyder, og også i mange tilfælde en høj detailavance, der opkræves af kundens egen netudbyder. Nedsættelser af engrostaksterne er ofte ikke blevet videregivet til detailkunden. Til trods for, at visse udbydere for nylig har indført takstordninger, der giver kunderne mere fordelagtige betingelser og lavere priser, er der meget der tyder på, at forholdet mellem omkostninger og priser ikke svarer til, hvad der ville kendetegne markeder med fuldkommen konkurrence.

(2) Oprettelsen af et europæisk socialt, kulturelt og uddannelsesmæssigt område, der bygger på mobilitet for enkeltpersoner, bør forbedre kommunikationen mellem personer med henblik på at skabe et reelt »Europa for Borgerne«.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) ⁽³⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelse til at udbyde elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligt-direktivet) ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽⁷⁾, (i det følgende samlet benævnt »2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation«), tager sigte på at skabe et indre marked for elektronisk kommunikation i Fællesskabet, samtidig med at der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau gennem øget konkurrence.

(4) Denne forordning er ikke et isoleret tiltag, men supplerer og understøtter, for så vidt angår roaming i Fællesskabet, 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation. Disse rammebestemmelser har ikke givet de nationale myndigheder tilstrækkelige instrumenter til at gribe ind på en effektiv og håndfast måde over for prisfastsættelsen for roamingtjenester i Fællesskabet og sikrer derfor ikke, at det indre marked for roamingtjenester er velfungerende. Denne forordning er et hensigtsmæssigt middel til at rette op på denne situation.

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

⁽⁷⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37. Ændret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

⁽¹⁾ EUT C 324 af 30.12.2006, s. 42.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.5.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.6.2007.

- (5) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation bygger på det princip, at der kun bør pålægges regulerende forhåndsforpligtelser, hvis der ikke er reel konkurrence, og fastsætter bestemmelser om en proces med regelmæssige markedsanalyser og fornyet vurdering af forpligtelserne fra de nationale tilsynsmyndigheders side, som kan føre til pålæggelse af forhåndsforpligtelser over for udbydere, der udpeges som havende en stærk markedsposition. De elementer, der indgår i denne proces, omfatter afgrænsning af relevante markeder i overensstemmelse med Kommissionens henstilling⁽¹⁾ om relevante produkt- og tjenestemarkeder inden for den elektroniske kommunikationssektor, som er underlagt forhåndsregulering i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF (i det følgende benævnt »henstillingen«), analyse af de afgrænsede markeder i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for markedsanalyse og beregning af stærk markedsposition i henhold til EU-rammebestemmelserne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester⁽²⁾, udpegning af udbydere med en stærk markedsposition og pålæggelse af forhåndsforpligtelser på de således udpegede udbydere.
- (6) Henstillingen udpeger det nationale engrosmarked for international roaming på offentlige mobiltelefonnet som et relevant marked, der er underlagt forhåndsregulering. Det arbejde, der er blevet udført af de nationale tilsynsmyndigheder (både enkeltvis og inden for De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe) med at analysere de nationale engrosmarkeder for international roaming, har imidlertid vist, at det endnu ikke har været muligt for nogen national tilsynsmyndighed at gribe effektivt ind over for de høje engrostakster inden for roaming i Fællesskabet på grund af vanskeligheden med at udpege virksomheder med en stærk markedsposition i lyset af de særlige forhold, der gør sig gældende inden for international roaming, bl.a. dens grænseoverskridende karakter.
- (7) Hvad angår detaillevering af internationale roamingtjenester, udpeger henstillingen ikke noget detailmarked for international roaming som et relevant marked, hvilket bl.a. skyldes, at internationale roamingtjenester på detailniveau ikke købes uafhængigt, men kun udgør ét element i en bredere detailpakke, som kunderne køber af deres hjemmeudbydere.
- (8) Desuden er de nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at beskytte og fremme interesserne hos mobiltelefonkunder, som normalt er bosiddende på deres område, ikke i stand til at kontrollere adfærd hos netudbydere i det besøgte net, som befinder sig i andre medlemsstater og som kunderne er afhængige af, når de benytter internationale roamingtjenester. Denne forhindring kan også formindske effektiviteten i foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer på basis af deres residualkompetence til at indføre forbrugerbeskyttelsesregler.
- (9) Som følge heraf er medlemsstaterne under pres for at træffe foranstaltninger for at gribe ind over for takstniveauet for international roaming, men ordningen med regulerende forhåndsindgriben fra de nationale tilsynsmyndigheders side i henhold til 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation har ikke vist sig tilstrækkelig til at sætte myndighederne i stand til at gribe afgørende ind for at forsvare forbrugernes interesse på dette særlige område.
- (10) Endvidere opfordres Kommissionen i Europa-Parlamentets beslutning om elektronisk kommunikation i EU, regulering og markeder, 2004⁽³⁾, til at tage nye initiativer for at nedbringe de høje takster i den grænseoverskridende mobiltelefontrafik, mens Det Europæiske Råd på sit møde den 23. og 24. marts 2006 konkluderede, at en målrettet, effektiv og integreret informations- og kommunikationsteknologipolitik både på europæisk og nationalt plan er afgørende for at nå Lissabon-strategiens fornyede mål om økonomisk vækst og produktivitet, og noterede i denne sammenhæng, at det var af stor betydning for konkurrenceevnen at nedbringe roamingtaksterne.
- (11) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, baseret på de overvejelser, der var fremherskende dengang, tog sigte på at fjerne alle handelshindringer mellem medlemsstaterne inden for det område, de harmoniserede, bl.a. hvad angår foranstaltninger, der påvirker roamingtaksterne. Dette bør imidlertid ikke forhindre, at de harmoniserede regler tilpasses andre overvejelser, således at man finder det mest effektive middel til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at betingelserne for det indre markeds funktion forbedres.
- (12) 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, navnlig rammedirektivet bør derfor ændres for at muliggøre en fravigelse af gældende regler, nemlig at taksterne for udbud af tjenester bør fastsættes ved kommercielle aftaler, hvis der ikke foreligger en stærk markedsposition, og dermed give plads for supplerende regulerende forpligtelser, som afspejler de særlige kendetegn ved roamingtjenester i Fællesskabet.
- (13) Detail- og engrosroamingmarkederne har deres helt egne særlige kendetegn, som begrundet ekstraordinære foranstaltninger, som går videre end de ordninger, der ellers er til rådighed under 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation.

⁽¹⁾ EUT L 114 af 8.5.2003, s. 45.

⁽²⁾ EFT C 165 af 11.7.2002, s. 6.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 22.11.2006, s. 143.

- (14) Der bør pålægges regulerende forpligtelser både på detail- og engrosniveau for at beskytte roamingkundernes interesser, idet erfaringen har vist, at nedsættelser af engrostaksterne for roamingtjenester i Fællesskabet ikke altid afspejles i lavere detailtakster for roaming, fordi der mangler incitamenter til at gøre det. På den anden side kunne initiativer til at nedbringe niveauet i detailtaksterne uden at røre ved niveauet i de engrosomkostninger, der knytter sig til at levere tjenesterne, indebære risiko for at forstyrre roamingmarkedets funktion i Fællesskabet.
- (15) Disse regulerende forpligtelser bør træde i kraft snarest muligt, men samtidig give de berørte udbydere en rimelig tidsfrist til at tilpasse deres takster og udbud af tjenester for at sikre, at de overholdes, og bør gælde direkte i alle medlemsstater.
- (16) Der bør benyttes en fælles tilgang til at sikre, at brugere af jordbaserede offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtelefonitjenester i Fællesskabet, når de foretager eller modtager talebaserede opkald, hvorved der opnås et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiludbydere sikres og tilskyndelsen til innovation og forøgelsen af forbrugernes valgmuligheder bevares. I lyset af de involverede tjenesters grænseoverskridende karakter er der behov for denne fælles tilgang, således at mobiludbydere kan benytte ét sammenhængende regelsæt baseret på objektive kriterier.
- (17) Den mest effektive og proportionale tilgang til regulering af takstniveauet for at foretage og modtage roamingopkald i Fællesskabet består i på fællesskabsniveau at fastsætte en maksimal gennemsnitlig minuttakst på engrosniveau og fastsætte et loft over taksterne på detailniveau ved at indføre en eurotarif. Den gennemsnitlige engrostakst bør finde anvendelse på samtlige kombinationer af to netudbydere i Fællesskabet over en nærmere bestemt periode.
- (18) Eurotariffen bør fastsættes på et niveau, der sikrer udbydere en tilstrækkelig fortjenstmargen og tilskynder til konkurrerende roamingudbud til lavere takster. Udbydere bør aktivt og gratis og på en klar og gennemsigtig måde tilbyde alle deres roamingkunder en eurotarif.
- (19) Denne lovgivningsmæssige tilgang bør sikre, at detailtakster for roaming i Fællesskabet mere rimeligt afspejler de underliggende omkostninger, der er forbundet med at levere tjenesten, end det hidtil har været tilfældet. Den maksimale eurotarif, der må tilbydes roamingkunder, bør derfor muliggøre en rimelig fortjenstmargen i forhold til engrosomkostningerne ved at udbyde roamingtjenesten, samtidig med at udbydere tillades at konkurrere ved at differentiere deres udbud og tilpasse deres takststruktur til markedsforholdene og forbrugernes præferencer. Denne lovgivningsmæssige tilgang bør ikke finde anvendelse på tillægstjenester.
- (20) Denne lovgivningsmæssige tilgang bør være enkel at gennemføre og overvåge for at lette den administrative byrde mest muligt både for de udbydere, som berøres af de krav, den stiller, og for de nationale tilsynsmyndigheder, der har til opgave at overvåge og håndhæve den. Den bør også være gennemskuelig og umiddelbart forståelig for alle mobiltelefonkunder i Fællesskabet. Desuden bør den skabe sikkerhed og forudsigelighed for de udbydere, som tilbyder engros- og detailroamingtjenester. De maksimale minuttakster på engros- og detailniveau bør derfor fastsættes i denne forordning.
- (21) Den således fastlagte maksimale gennemsnitlige minuttakst på engrosniveau bør tage hensyn til de forskellige elementer, der indgår i et roamingopkald i Fællesskabet, herunder udgifter til originering og terminering af opkald over mobilnet, samt overheads og udgifter til signalering og transit. Det mest hensigtsmæssige benchmark for originering og terminering af opkald er den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, som anvendes af mobilnetudbydere i Fællesskabet, og som beregnes på grundlag af oplysninger fra de nationale tilsynsmyndigheder og offentliggøres af Kommissionen. Den maksimale gennemsnitlige minuttakst i henhold til denne forordning bør derfor fastsættes under hensyntagen til den gennemsnitlige mobiltermineringstakst, der kan tjene som benchmark for de medgåede omkostninger. Den maksimale gennemsnitlige minuttakst på engrosniveau bør nedsættes en gang om året for at tage hensyn til de nedskæringer i mobiltermineringstaksterne, som de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører med regelmæssige mellemrum.
- (22) Den eurotarif, der bør gælde på detailniveau, bør give roamingkunder sikkerhed for, at de ikke betaler en for høj takst, når de foretager eller modtager et reguleret roamingopkald, samtidig med at hjemmeudbydere får tilstrækkeligt råderum til at differentiere de produkter, de tilbyder kunderne.
- (23) Alle forbrugere bør uden ekstraudgifter eller forhåndsbetælinger have mulighed for at vælge en simpel roamingtakst, som ikke overstiger regulerede takster. En rimelig margin mellem engrosomkostningerne og detailprisen bør sikre, at udbydere kan få dækket alle deres særlige roamingomkostninger på detailniveau herunder en passende andel af udgifter til markedsføring og tilskud til mobiltelefoner, samtidig med, at der er tilstrækkeligt til at sikre en rimelig fortjeneste. Indførelsen af en eurotarif er en hensigtsmæssig måde til både at sikre beskyttelse for forbrugere og fleksibilitet for udbydere. Som det er tilfældet på engrosniveau bør de maksimale eurotariffer nedsættes en gang om året.

- (24) Nye roamingkunder bør modtage fuldstændige oplysninger om de forskellige eksisterende takster for roaming i Fællesskabet, herunder de takster, som er i overensstemmelse med eurotariffen. Eksisterende roamingkunder bør have mulighed for at vælge en ny takst, som er i overensstemmelse med eurotariffen eller en hvilken som helst anden takst inden for et vist tidsrum. Med hensyn til eksisterende roamingkunder, som ikke foretager et sådant valg inden for dette tidsrum, bør der skelnes mellem de kunder, som allerede havde valgt en bestemt roamingtakst eller -pakke før denne forordnings ikrafttræden og de kunder, som ikke havde foretaget et valg. Sidstnævnte bør automatisk opkræves en takst, der overholder denne forordning. Roamingkunder, som allerede nyder godt af særlige roamingtakster eller -pakker, der opfylder deres individuelle behov, og som de har valgt af den årsag, bør bibeholde deres nuværende takstvilkår, medmindre de efter en påmindelse om deres nuværende takstforhold giver udtryk for et andet valg inden for det fastsatte tidsrum. Sådanne særlige roamingtakster kan f.eks. omfatte »flat-rate« roamingtakster, ikke offentligt tilgængelige takster, takster med yderligere faste roaminggebyrer, takster med minutpriser, som er lavere end den maksimale eurotarif eller takster med opkaldsafgifter.
- (25) Udbydere af detailroamingtjenester i Fællesskabet bør gives en tidsfrist, inden for hvilken de kan tilpasse deres priser til de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (26) Tilsvarende bør udbydere af engrosroamingtjenester i Fællesskabet have en tilpasningsperiode for at anvende de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (27) Da det i nærværende forordning bestemmes, at direktiverne, som udgør 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, ikke berører særlige foranstaltninger, der vedtages for at regulere roamingtakster for mobiltaletelefoniopkald i Fællesskabet, og da udbydere af roamingtjenester i Fællesskabet i henhold til denne forordning kan blive nødt til at foretage ændringer i deres detailroamingtakster for at opfylde kravene i forordningen, bør sådanne ændringer ikke give mobilkunder ret til i henhold til den nationale gennemførelseslovgivning om 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation at opsige deres kontrakter.
- (28) Denne forordning bør ikke berøre innovative tilbud til forbrugere, som er gunstigere end den maksimale eurotarif, der er fastsat i denne forordning, men bør derimod tilskynde til innovative tilbud til roamingkunderne til lavere takster. Denne forordning gør det ikke nødvendigt at gennemføre roamingtakster i tilfælde, hvor de er blevet helt afskaffet, eller at forhøje hidtidige roamingtakster til de lofter, der er fastsat i denne forordning.
- (29) Hjemmeudbydere kan tilbyde en månedlig alt inkluderende »flat-rate« pris for rimelig anvendelse, som ikke er underlagt noget takstloft. Denne »flat-rate« pris kan også omfatte roaming i Fællesskabet og/eller datakommunikationstjenester (herunder SMS (Short Message Service) og MMS (Multimedia Messaging Service)) i Fællesskabet.
- (30) For at sikre at alle brugere af mobiltaletelefoni kan drage fordel af denne forordnings bestemmelser bør kravene til detailpriserne finde anvendelse, uanset om roamingkunderne har en kontrakt om forudgående eller efterfølgende afregning med deres hjemmeudbydere, og uanset om hjemmeudbyderen råder over sit eget net, er en virtuel mobilnetudbyder eller gensælger af mobiltaletelefonitjenester.
- (31) I tilfælde af, at udbydere af mobiltelefonitjenester i Fællesskabet befinder sig i en situation, hvor fordelene for deres kunder ved interoperabilitet og end-to-end forbindelser trues som følge af opsigelse eller trussel om opsigelse af deres roamingaftaler med mobilnetudbydere i andre medlemsstater, eller er ude af stand til at tilbyde deres kunder mobiltelefonitjenester i en anden medlemsstat, fordi de ikke har en aftale med mindst én engrosnetudbyder, bør de nationale tilsynsmyndigheder om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 5 i adgangsdirektivet til at sikre tilstrækkelig adgang og samtrafik for at garantere en sådan end-to-end forbindelse og interoperabilitet af tjenester under hensyntagen til målsætningerne i artikel 8 i rammedirektivet, herunder navnlig skabelsen af et velfungerende indre marked for elektroniske kommunikationstjenester.
- (32) For at forbedre gennemsigtigheden i detailtaksterne for at foretage og modtage regulerede roamingopkald i Fællesskabet og for at hjælpe roamingkunder med at træffe afgørelse om brugen af deres mobiltelefon under rejse i udlandet bør udbydere af mobiltelefonitjenester gøre det muligt for deres roamingkunder nemt og gratis at indhente oplysninger om de roamingtakster, der gælder for dem, når de foretager eller modtager opkald i en besøgt medlemsstat. Desuden bør udbydere efter anmodning og gratis give deres kunder yderligere oplysninger om minuttaksten eller dataenhedstaksten (inklusive moms) for at foretage eller modtage talebaserede opkald og også for at sende eller modtage SMS, MMS og andre datakommunikationstjenester i den besøgte medlemsstat.

- (33) Gennemsigtighed indebærer også, at udbydere giver oplysninger om roamingtaksterne, navnlig eurotariffen og den alt inkluderende »flat-rate« pris såfremt en sådan tilbydes, når der tegnes abonnement og hver gang, der sker ændringer i roamingtaksterne. Hjemmeudbydere bør orientere om roamingtakster på hensigtsmæssig vis, f.eks. gennem regninger, internettet, tv-reklamer eller med post. Hjemmeudbydere bør sikre, at alle deres roamingkunder er klar over, at der findes regulerede takster, og tilsende dem en klar og saglig meddelelse om betingelserne for eurotariffen og retten til at skifte til og fra den.
- (34) De nationale tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at udføre opgaver under 2002-rammebestemmelserne for elektronisk kommunikation, bør tildeles de nødvendige beføjelser til at overvåge og håndhæve forpligtelserne i denne forordning inden for deres område. De bør også overvåge udviklingen i taksterne for tale- og datatjenester for mobiltelefonkunder, der roamer i Fællesskabet, herunder om nødvendigt de særlige omkostninger, der er forbundet med at foretage eller modtage roamingopkald i Fællesskabets mest perifere regioner, og nødvendigheden af at sikre, at disse omkostninger i tilstrækkelig grad kan dækkes ind på engrosmarkedet, samt at trafikstyringsmetoder ikke anvendes til at begrænse valgmulighederne til skade for kunderne. De bør sikre, at der stilles opdaterede oplysninger om anvendelsen af denne forordning til disposition for interesserede parter, og offentliggøre resultaterne af denne overvågning hvert halve år. Oplysningerne bør opdeles efter, om der er tale om erhvervs-kunder, og om der er tale om efterfølgende betaling eller forudbetaling.
- (35) Indenlandsk roaming i Fællesskabets mest perifere regioner, hvor mobiltelefon-tilladelserne afviger fra dem, der tildeles for resten af landets territorium, kan gøres til genstand for takstnedsættelser, som svarer til dem der gælder på roamingmarkedet i Fællesskabet. Gennemførelsen af denne forordning bør ikke medføre, at kunder, som anvender indenlandske roamingtjenester, prismæssigt stilles ringere end kunder, der anvender grænseoverskridende roamingtjenester i Fællesskabet. Med henblik herpå kan de nationale myndigheder træffe yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten.
- (36) I betragtning af at nye mobildatakommunikationstjenester vinder stadig mere frem parallelt med taletelefoni, bør nærværende forordning også gøre det muligt at overvåge udviklingen på markedet for disse tjenester. Kommissionen bør derfor også overvåge markedet for roamingtjenester for datakommunikation herunder SMS og MMS.
- (37) Medlemsstaterne bør indføre sanktioner, som pålægges ved overtrædelse af denne forordning.
- (38) Eftersom målene for denne forordning, nemlig at oprette en fælles tilgang, der skal sikre, at brugerne af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtjenester i Fællesskabet, når de foretager eller modtager talebaserede opkald, hvorved der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiltelefonudbydere sikres, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på en sikker, harmoniseret og passende måde og dermed bedre kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (39) Denne fælles tilgang bør være gældende i en begrænset periode. Denne forordning kan på baggrund af resultaterne af en revision fra Kommissionens side forlænges eller ændres. Kommissionen bør undersøge forordningens effektive virkning og hvilket bidrag den har ydet til gennemførelsen af rammebestemmelserne og et velfungerende indre marked og også undersøge, hvilke konsekvenser forordningen har haft for mindre udbydere af mobiltelefoni i Fællesskabet og for deres stilling på roamingmarkedet i Fællesskabet -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning indføres en fælles tilgang for at sikre at brugere af offentlige mobiltelefonnet under rejse i Fællesskabet ikke betaler for høje takster for roamingtjenester i Fællesskabet, når de foretager og modtager opkald, hvorved der opnås et velfungerende indre marked og et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, samtidig med at konkurrencen mellem mobiltelefonudbydere sikres og at incitamenter til innovation og valgmuligheder for forbrugerne bevares. Den fastsætter regler for de takster, som mobiludbydere må opkræve for levering af internationale roamingtjenester for talebaserede opkald med originering og terminering i Fællesskabet, og gælder både for takster, der opkræves mellem netudbydere på engrosniveau, og for takster, der opkræves af hjemmeudbydere på detailniveau.

2. Ved denne forordning fastsættes også bestemmelser, som tager sigte på at øge prisgennemsigtigheden og forbedre oplysningerne om takster til brugerne af roamingtjenester i Fællesskabet.

3. Denne forordning udgør en specifik foranstaltning, jf. artikel 1, stk. 5, i rammedirektivet.

4. Takstlofterne i denne forordning angives i euro. Såfremt takster, som berøres af artikel 3 og 4, angives i andre valutaer, fastsættes de indledende takstlofter i henhold til disse artikler i de pågældende valutaer under anvendelse af de referencevalutakurser, der var gældende den 30. juni 2007, som offentliggjort af Den Europæiske Centralbank i *Den Europæiske Unions Tidende*. I forbindelse med de efterfølgende takstnedsættelser, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, omregnes de ændrede værdier under anvendelse af de referencevalutakurser, der offentliggøres på samme måde én måned forud for datoen for ikrafttrædelsen af de ændrede takster.

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i adgangsdirektivet, artikel 2 i rammedirektivet og artikel 2 i forsyningspligt-direktivet anvendelse.

2. Ud over definitionerne i stk. 1 forstås ved:

- a) »eurotarif« en takst, som ikke overstiger den i artikel 4 fastsatte maksimumtakst, som en hjemmeudbyder kan opkræve for levering af regulerede roamingopkald i overensstemmelse med nævnte artikel
- b) »hjemmeudbyder« et selskab, der leverer jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester til en roamingkunde enten gennem sit eget net eller som virtuel mobil-netudbyder eller gensælger
- c) »hjemmenet« et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet, der er beliggende i en medlemsstat og benyttes af en hjemmeudbyder til levering af jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester til en roamingkunde
- d) »roaming i Fællesskabet« en roamingkundes benyttelse af en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald i Fællesskabet, mens den pågældende befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvori kundens hjemmenet er beliggende, ved brug af aftaler mellem udbyderen af hjemmenettet og udbyderen af det besøgte net

e) »reguleret roamingopkald« en roamingkundes mobiltelefonopkald med originerings i et besøgt net og terminering i et offentligt telefonnet i Fællesskabet eller en roamingkundes modtagelse af et opkald med originerings i et offentligt telefonnet i Fællesskabet og terminering i et besøgt net

f) »roamingkunde« en kunde hos en udbyder af jordbaserede offentlige mobiltelefon-tjenester ved hjælp af et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i Fællesskabet, hvis kontrakt eller aftale med vedkommendes hjemmeudbyder gør det muligt at benytte en mobiltelefon eller et andet apparat til at foretage eller modtage opkald på et besøgt net ved brug af aftaler mellem udbyderen af hjemmenettet og udbyderen af det besøgte net

g) »besøgt net« et jordbaseret offentligt mobiltelefonnet beliggende i en anden medlemsstat end den, hvori hjemmenettet er beliggende, der giver en roamingkunde mulighed for at foretage eller modtage opkald ved brug af aftaler med udbyderen af hjemmenettet.

Artikel 3

Engrostatkter for foretagelse af regulerede roamingopkald

1. Den gennemsnitlige engrostatkst, som udbyderen af et besøgt net må opkræve af udbyderen af en roamingkundes hjemmenet for levering af et reguleret roamingopkald med originerings i det besøgte net, inklusive udgifter til bl.a. originerings, transittjenester og terminering, må ikke overstige 0,30 EUR pr. minut.

2. Denne gennemsnitlige engrostatkst finder anvendelse på en hvilken som helst kombination af to netudbydere og beregnes over en periode på 12 måneder eller mindre, hvis der er mindre end 12 måneder til udløbet af denne forordning. Den gennemsnitlige maksimale engrostatkst nedsættes til 0,28 EUR og 0,26 EUR henholdsvis den 30. august 2008 og den 30. august 2009.

3. Den i stk. 1 omhandlede gennemsnitlige engrostatkst beregnes ved at dividere den samlede engrosroamingindtægt med det samlede antal engrosroamingminutter til foretagelse af engrosroamingopkald i Fællesskabet, der sælges af den pågældende netudbyder i løbet af den pågældende periode. Udbyderen af det besøgte net kan skelne mellem takster i høj- og lavtakstperioder.

Artikel 4

Detailtakster for regulerede roamingopkald

1. Hjemmeudbydere er forpligtet til klart og tydeligt at tilvejebringe og aktivt tilbyde alle deres roamingkunder en eurotarif i overensstemmelse med stk. 2. Eurotariffen må ikke indebære til-lægsudgifter til abonnement eller andre faste eller regelmæssige udgifter, og den kan kombineres med en hvilken som helst anden detailtakst.

Når hjemmeudbydere fremsætter sådanne tilbud, skal de minde de roamingkunder, som forud for den 30. juni 2007 havde valgt en særlig roamingtakst eller -pakke, om vilkårene for denne takst eller pakke.

2. Den detailtakst, eksklusiv moms, for en eurotarif, som en hjemmeudbyder må opkræve af sin roamingkunde for levering af et reguleret roamingopkald, kan variere fra roamingopkald til roamingopkald, men må ikke overstige 0,49 EUR pr. minut for ethvert foretaget opkald eller 0,24 EUR pr. minut for ethvert modtaget opkald. Prisloftet for foretagne opkald nedsættes til 0,46 EUR og 0,43 EUR og for modtagne opkald til 0,22 EUR og 0,19 EUR henholdsvis den 30. august 2008 og den 30. august 2009.

3. Alle roamingkunder skal have tilbud om den i stk. 2 omhandlede tarif.

Alle eksisterende roamingkunder skal have lejlighed til inden den 30. juli 2007 udtrykkeligt at vælge en eurotarif eller en hvilken som helst anden roamingtakst, og har en frist på to måneder til at gøre deres hjemmeudbyder bekendt med deres valg. Den ønskede takst finder anvendelse senest en måned efter hjemmeudbyderens modtagelse af kundens anmodning.

Roamingkunder, som ikke har foretaget et valg inden for nævnte frist på to måneder, tildeles automatisk den i stk. 2 omhandlede eurotarif.

Roamingkunder, som allerede inden den 30. juni 2007 udtrykkeligt havde valgt en særlig roamingtakst eller -pakke, som er forskellig fra den takst, de ville blive opkrævet, hvis de ikke havde foretaget et sådant valg, og som ikke giver udtryk for noget valg i overensstemmelse med dette stykke, bibeholder deres hidtidige valgte takst eller pakke.

4. Alle roamingkunder kan på et hvilket som helst tidspunkt efter afslutningen af proceduren i stk. 3 anmode om at skifte til eller fra eurotariffen. Et sådant skift skal foretages én arbejdsdag efter modtagelsen af anmodningen, skal være gratis og må ikke indebære betingelser eller begrænsninger vedrørende andre elementer i abonnementet. Hjemmeudbyderen kan udsætte skiftet indtil den tidligere roamingtakst har været gældende i en nærmere fastsat minimumsperiode, som ikke må overskride tre måneder.

Artikel 5

Anvendelsen af artikel 3 og 6

1. Artikel 3 finder anvendelse fra den 30. august 2007.

2. Artikel 6, stk. 1 og 2, finder anvendelse fra den 30. september 2007.

Artikel 6

Gennemsigtighed i detailtakster

1. For at henlede roamingkunders opmærksomhed på, at de vil blive underlagt roamingtakster, når de foretager og modtager opkald, giver hver hjemmeudbyder undtagen i de tilfælde, hvor en roamingkunde har meddelt hjemmeudbyderen, at han ikke ønsker det, automatisk, uden unødigt forsinkelse og gratis ved hjælp af en beskedtjeneste, når vedkommende rejser ind i en anden medlemsstat, end den hvori hans hjemmenet er beliggende, roamingkunden basale personaliserede takstoplysninger om de roamingtakster (inklusive moms), der gælder når denne kunde foretager og modtager opkald i den besøgte medlemsstat.

Disse basale personaliserede takstoplysninger omfatter den maksimale takst, som kunden kan underlægges i henhold til vedkommendes takstordning for opkald fra det besøgte land til medlemsstaten, hvori hjemmenettet er beliggende og for modtagne opkald. De omfatter også det gratis nummer, der henvises til i stk. 2, for at få mere detaljerede oplysninger.

En kunde, som har givet meddelelse om, at han ikke ønsker de automatiske beskeder, har til enhver tid ret til og gratis at anmode om, at hjemmeudbyderen yder denne service igen.

Hjemmeudbyderne giver automatisk og gratis gennem et talebaseret opkald blinde og synshæmmede de basale personaliserede takstoplysninger, hvis de anmoder om dette.

2. Ud over bestemmelserne i stk. 1 har kunder ret til at anmode om og gratis modtage mere detaljerede personaliserede takstoplysninger om de roamingtakster, der gælder for telefonopkald, SMS, MMS og andre datakommunikationstjenester gennem et mobilopkald eller via SMS. En sådan anmodning foretages på et gratis nummer, som hjemmeudbyderen opretter til dette formål.

3. Hjemmeudbyderne giver alle brugere fuld oplysning om gældende roamingtakster og navnlig eurotariffen, når der tegnes abonnement. De giver også uden unødigt forsinkelse hver gang, der sker en takstændring, deres roamingkunder ajourførte oplysninger om gældende roamingtakster.

Hjemmeudbyderne foretager det fornødne til at sikre, at alle deres roamingkunder har kendskab til eurotariffen. Hjemmeudbyderne skal navnlig inden den 30. juli 2007 orientere alle roamingkunder om betingelserne for eurotariffen på en klar og saglig måde. De skal derefter med faste mellemrum sende en påmindelse til alle kunder, der har valgt en anden takst.

*Artikel 7***Tilsyn og håndhævelse**

1. De nationale tilsynsmyndigheder overvåger og fører tilsyn med overholdelsen af denne forordning på deres område.
2. De nationale tilsynsmyndigheder offentliggør ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig artikel 3 og 4, på en sådan måde, at interesserede parter har nem adgang til oplysningerne.
3. Med henblik på gennemførelsen af den i artikel 11 omhandlede revision overvåger de nationale tilsynsmyndigheder udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af tale- og datakommunikationstjenester til roamingkunder, herunder SMS og MMS, og herunder i Fællesskabets mest perifere regioner, som omhandlet i artikel 299, stk. 2, i traktaten. De nationale tilsynsmyndigheder skal også være opmærksomme på den særlige ufri-villige roaming i grænseområder mellem nabomedlemsstater og overvåge, om trafikstyringsmetoder anvendes til skade for kunderne. Resultaterne af denne overvågning indberettes til Kommissionen hver sjette måned og opdeles efter, om der er tale om erhvervs-kunder, og om der er tale om efterfølgende eller forud-gående betaling.
4. De nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at kræve, at virksomheder, der er underlagt forpligtelserne i denne forordning, afgiver alle oplysninger af relevans for gennemførelsen og håndhævelsen af denne forordning. Virksomhederne afgiver oplysningerne, så snart de anmodes herom, under overholdelse af de frister og i den detaljeringsgrad, som den nationale tilsyns-myndighed kræver.
5. De nationale tilsynsmyndigheder kan på eget initiativ gribe ind for at sikre overholdelsen af denne forordning. Navnlig skal de om nødvendigt anvende de beføjelser, de er tillagt i medfør af artikel 5 i adgangsdirektivet til at sikre tilstrækkelig adgang og samtrafik for at garantere end-to-end forbindelse og interoperabilitet inden for roamingtjenester.
6. Konstaterer en national tilsynsmyndighed, at der er forekommet en overtrædelse af forpligtelserne i denne forordning, har den beføjelse til at kræve, at overtrædelsen øjeblikkeligt ophører.

*Artikel 8***Bilæggelse af tvister**

1. I tilfælde af tvister mellem virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester i en medlemsstat, i forbindelse med de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, finder tvistbilæggelsesprocedurerne i artikel 20 og 21 i rammedirektivet anvendelse.

2. Medlemsstaterne sikrer adgang til de udenretslige tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastlagt i artikel 34 i forsyningspligt-direktivet i tilfælde af uløste tvister, der involverer en forbruger eller en slutbruger, og der vedrører spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

*Artikel 9***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for over-trædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foran-staltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes karakter og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kom-missionen om disse sanktionsbestemmelser senest 30. marts 2008 og underretter den omgående om enhver ændring heraf.

*Artikel 10***Ændring af direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)**

Følgende stykke tilføjes artikel 1 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet):

- »5. Dette direktiv og særdirektiverne berører ikke specifikke foranstaltninger, som måtte blive vedtaget til regulering af de internationale roamingtakster i offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet.«

*Artikel 11***Revision**

1. Kommissionen tager denne forordnings funktion op til revi-sion og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet senest den 30. december 2008. Kommissionen vurderer navnlig, om målene i denne forordning er nået. I rapporten foretager den en gennemgang af udviklingen i engros- og detailtaksterne for levering af taletelefoni- og datakommunikationstjenester, herunder SMS og MMS, til roamingkunder og fremsætter eventuelt hen-stillinger vedrørende behovet for en regulering af disse tjenester. Kommissionen kan med henblik herpå anvende de oplysninger, som den har modtaget i medfør af artikel 7, stk. 3.

2. I rapporten foretager Kommissionen en evaluering af, om der på baggrund af udviklingen i markeds- og konkurrencesitua-tionen og forbrugerbeskyttelsen er behov for at forlænge forord-ningsens gyldighedsperiode efter udløbet af den i artikel 13 fastsatte periode eller for at ændre den under hensyntagen til takstudviklingen for mobiltelefoni- og datakommunikationstje-nester på nationalt plan og forordningens konsekvenser for min-dre, uafhængige eller nystartede udbyderes konkurrencesituation. Hvis Kommissionen anser det for nødvendigt, forelægger den et forslag for Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 12***Underretningskrav**

Medlemsstaterne underretter senest den 30. august 2007. Kommissionen om navnet på de nationale tilsynsmyndigheder, som vil være ansvarlig for at udføre opgaverne i henhold til denne forordning.

*Artikel 13***Ikrafttræden og udløb**

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 30. juni 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juni 2007.

På Europa-Parlamentets vegne
H.-G. PÖTTERING
Formand

På Rådets vegne
A. MERKEL
Formand
